
2020

XXX МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ НАУКИ В КРАЇНАХ ЄВРОПИ ТА АЗІЇ

30 вересня 2020 р.

Переяслав

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УНІВЕРСИТЕТ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ В ПЕРЕЯСЛАВІ

молодіжна громадська організація
«НЕЗАЛЕЖНА АСОЦІАЦІЯ МОЛОДІ»

студентське наукове товариство історичного факультету
«КОМІТЕТ ДОСЛІДЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТА СУЧАСНОСТІ»

МАТЕРІАЛИ

XXX Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
**«Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки
в країнах Європи та Азії»**

30 вересня 2020 р.

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

Переяслав – 2020

МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ И НАУКИ УКРАИНЫ
УНИВЕРСИТЕТ ГРИГОРИЯ СКОВОРОДЫ В ПЕРЕЯСЛАВЕ

молодежная общественная организация
«НЕЗАВИСИМАЯ АССОЦИАЦИЯ МОЛОДЕЖИ»

студенческое научное общество исторического факультета
«КОМИТЕТ ИССЛЕДОВАНИЯ ИСТОРИИ И СОВРЕМЕННОСТИ»

МАТЕРИАЛЫ

XXX Международной научно-практической интернет-конференции
**«Проблемы и перспективы развития современной науки
в странах Европы и Азии»**

30 сентября 2020 г.

СБОРНИК НАУЧНЫХ РАБОТ

Переяслав – 2020

Матеріали XXX Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції **«Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки в країнах Європи та Азії»** // Збірник наукових праць. – Переяслав, 2020 р. – 176 с.

Материалы XXX Международной научно-практической интернет-конференции **«Проблемы и перспективы развития современной науки в странах Европы и Азии»** // Сборник научных трудов. – Переяслав, 2020 г. – 176 с.

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

В.П. Коцур,

доктор історичних наук, професор, дійсний член НАПН України,
ректор Університету Григорія Сковороди в Переяславі.

ГЛАВНЫЙ РЕДАКТОР:

В.П. Коцур,

доктор исторических наук, профессор, действительный член НАПН Украины,
ректор Университета Григория Сковороды в Переяславе.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

С.М. Рик – к.ф.н., доцент;

Г.Л. Токмань – д.п.н., професор;

Н.В. Ігнатенко – к.п.н., професор;

В.В. Куйбіда – к.біол.н., доцент;

В.А. Вінс – к.псих.н.;

Ю.В. Бобровнік – к.і.н.;

РЕДАКЦИОННАЯ КОЛЛЕГИЯ:

С.М. Рик – к.ф.н., доцент;

Г.Л. Токмань – д.п.н., профессор;

Н.В. Игнатенко – к.п.н., профессор;

В.В. Куйбида – к.биол.н., доцент;

В.А. Винс – к.псих.н.;

Ю.В. Бобровник – к.и.н.;

Члени оргкомітету інтернет-конференції:

Ю.В. Бобровнік,

А.П. Король,

Ю.С. Табачок.

Члены оргкомитета интернет-конференции:

Ю.В. Бобровник,

А.П. Король,

Ю.С. Табачок.

Упорядники збірника:

Ю.В. Бобровнік,

А.М. Вовкодав.

Составители сборника:

Ю.В. Бобровник,

А.М. Вовкодав.

СЕКЦІЯ: ФІЛОСОФІЯ**Наталія Фіалко
(Київ, Україна)****ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ГУМАНІЗАЦІЇ ОСВІТИ І СУСПІЛЬСТВА**

Криза освіти як соціального інституту і як системи – це нездатність освіти ефективно виконати свої функції створити повноцінну особистість, здатну реалізувати себе в сучасному світі [2].

Криза освіти має практично всесвітній характер, а її основою є: а) цивілізаційні розриви між орієнтацією освіти на передачу учням якомога більшого обсягу знань та фізичною неможливістю його засвоїти; б) традиційною «підтримуючою» освітою та динамічним розвитком соціуму, який вважає парадигму «підтримуючої» освіти перешкодою, гальмом на шляху інноватики, креативності й загалом перспективізму; в) культурно-національною специфікою освітніх систем та вимогою єдиних стандартів освіти, яку висуває все більш посилюваний глобалізм.

Поняття кризи освіти ще у 70-х рр. визначив американський вчений Г. Ф. Кумбс «залежно від умов, що склалися у різних країнах, криза проявляється у різній формі, сильніше або слабкіше. Але її внутрішні пружини однаковою мірою проступають у всіх країнах – розвинених та тих, що розвиваються, багатих і бідних, що здавна славляться своїми навчальними закладами або ті, що продовжують їхню велику справу зараз» [3, с. 10]. У книзі «Криза освіти в сучасному світі» він виокремив чотири причини, що лежать в основі світової кризи в сфері освіти. Перша причина пов'язана нестачею коштів і, як наслідок цього аспекта, з інструментальною неготовністю системи освіти відповідати новим вимогам і завданням; друга причина зумовлена з неможливістю задовольнити зростаючі потреби населення в шкільній та університетській освіті; третя причина зводиться до інертності системи освіти, неготової до своєчасних і адекватних відповідей на виклики епохи; четверта причина полягає в інертності суспільства, що призводить до нерозуміння як освітніх, так і власних потреб і можливостей.

Часто суспільство розглядає освіту однобічно і редуковано – виключно як засіб підготовки особистості до професії. Даний підхід є поверховим, оскільки покликання освіти полягає не лише в професійній підготовці, а в тому, щоб допомогти людині поліпшити як світ, так і себе в цьому світі. Таким чином для виходу з освітньої кризи необхідно концептуально переосмислити освіту як соціальну систему, соціальне явище і соціальний інститут.

Починаючи із середини минулого століття в освітній сфері з'являються велика кількість проблем, які потребують розв'язання, а саме: 1. Що вивчати- проблема змісту освіти. На даному етапі розвитку суспільства важливо не лише володіти знаннями, а мати здатність дієво їх використовувати. Для досягнення такого пріоритету необхідно розвивати самостійне, критичне, рефлексивне мислення. Не варто знецінювати очевидне: для розвитку особистості важливіше розвивати здібності, ніж отримання "сухих" знань. 2. Як вивчати (особливо актуально в період пандемії). «Найважливішою новою якістю в суспільстві знань стала здатність учитися тому, як учитися («to learn how to learn»)» [5, с. 269], – наголошують Дж. Валімаа та Д. Хофман.

Гуманізація та гуманітаризація як напрямок вдосконалення системи вищої освіти слугуватиме: а) підвищення ефективності інвестицій в людський капітал, тобто підвищенню рівня віддачі від створених умов для самореалізації і самоствердження індивіда; б) зростання рівня соціального і людського капіталу особистості за рахунок зростання якості отриманої освіти і формування гуманістичного світогляду майбутнього працівника; в) піднесенню інтелектуального рівня особи і її статусу, який забезпечує соціальний захист і адаптацію людини в умовах ринкової економіки; г) деонтологізації етичних цінностей тощо [3].

Гуманістичний розвиток освіти передбачає нарощування, культивування гуманістичних традицій та ідеалів, що надасть істотного поштовху для виходу зі світоглядної кризи і забезпечить рух у напрямку всебічного розвитку суспільства [4, с. 26].

Гуманізація освіти покликана створювати умови для самореалізації, самоактуалізації учнів і є закономірною тенденцією розвитку суспільства.

Деякі науковці відмічають, що перехід до нової постіндустріальної цивілізації можливий через духовну реформацію суспільства, що оновить внутрішній світ особистості, розкріпачить творчі здібності людини. Науково-технічні досягнення XXI століття не підлягають сумніву. Однак розвиток суспільства це не тільки зростання виробничих сил і вдосконалення технологій, але в першу чергу, можливість розвитку людини та її потенціалу. На основі вищесказаного можна стверджувати, що перехід від одного етапу розвитку суспільства до іншого передбачає зростання реалізації можливостей окремого індивіда.

Досягненню цих цілей служить освіта як соціальний інститут, де формується і отримує розвиток головна виробнича сила суспільства – людина, по діяльності цього інституту можна визначити характер і ефективність використання усього накопиченого суспільством багатства.

Різноманітні форми і рівні сучасної освіти свідчать про її ґрунтовний вплив на соціальний розвиток в бік гуманізації. Це і впровадження системи освіти дорослих та безперервної освіти, і трансформація традиційного «навчального середовища» під впливом засобів масової комунікації і становлення єдиної комп'ютерної мережі інформації.

Вирішення сучасних проблем, які стоять перед людиною, залежить від того, який тип людини буде сформований суспільством, яким виявиться рівень її індивідуальної свідомості, характер і широта міжособистісних зв'язків, ступінь включеності в соціальне життя. Очевидно, що найважливішим завданням вищої школи, як суспільного інституту орієнтованого на майбутнє, є формування особистості гуманістичного типу, людини освіченої, що має широкий кругозір і високий рівень загальної культури, гуманітарний образ мислення, здатного не тільки професійно, а й творчо підходити до вирішення завдань соціального і науково-технічного характеру в їх нерозривній єдності.

Сучасне суспільство характеризується поступовою втратою духовно-моральних, історичних та культурно-гуманітарних пріоритетів і цінностей. Прогрес сучасної цивілізації багато в чому обмежив можливості всебічного розвитку людини, поступово відбувається процес деформування загальнокультурної підготовки молоді, що призводить до стандартизації особистості.

Призначенням вищої гуманітарної освіти за таких соціально-економічних умов є формування особистості студента та сприяння розвитку його індивідуальних якостей і особливостей. Гуманітарна підготовка виступає механізмом, що сприяє соціалізації української молоді в умовах втрати моральних і духовних цінностей, адже вона спрямована на виховання молоді як активного і вольового суб'єкта, здатного до самостійних зусиль у навчанні.

Як слушно зазначали В. Андрущенко та В. Лутай, «головна мета освітянської діяльності повинна спиратись на принцип формування такої всебічно розвиненої людини, яка б більш-менш гармонійно поєднувала свої інтереси і свій високий професіоналізм зі загальними цінностями та інтересами (національними, загальнолюдськими, екологічними тощо)» [1, с. 62].

На сьогоднішній день для розвитку особистості отримання знань має значно менше значення, ніж розвиток здібностей. Однак, універсалізм особистості сучасного зразка полягає не в обсязі знань, які спроможна втримати пам'ять, а в оволодінні системою орієнтації у всесвіті інформації, у створенні надійних особистісних фільтрів по відборі цінної інформації, а також у формуванні вміння поповнювати й добудовувати систему знань. В сучасних реаліях вміння своєчасно отримати й ефективно застосувати знання актуальніше ніж знання як таке.

Література:

1. Андрущенко В., Лутай В. Філософія освіти в Україні: стан, проблеми та перспективи розвитку / В. Андрущенко, В. Лутай // Наукові записки АН ВШ України. – 2004. – Вип.6. – С. 59–72.
2. Гуманізація вищої освіти: змістовно-функціональні аспекти: веб-сайт. URL: <http://www.ihed.org.ua> (дата звернення: 12.09.2020)
3. Кумб Ф. Г. Кризисобразования в современном мире: Системный анализ / Ф. Г. Кумбс; пер. с англ. – М.: Прогресс, 1970. – 206 с.
4. Фейдимен Д. Личность и личностный рост / Д. Фейдимен, Р. Фрейгер: [пер. с англ.]. – М.: Изд-во Рос. открытый ун-т., 1994. – Вып. 3. – 83 с.
5. Valimaa J., Hoffman D. Knowledge Society Discourse and Higher Education // High Educ. # 56, 2008. – 328 p.

- Скрипченко Олександр Тарасович** – викладач кафедри фізичного виховання Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ.
- Старик Оксана Вікторівна** – викладач Подільського спеціального навчально-реабілітаційного соціально-економічного коледжу.
- Степанченко Юлія Іванівна** – магістр Національної металургійної академії України.
- Тарасюк Ніна Адамівна** – кандидат географічних наук, доцент кафедри фізичної географії Волинського національного університету імені Лесі Українки.
- Терещук Антон Сергійович** – аспірант Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.
- Телстова Світлана Григорівна** – кандидат філологічних наук, доцент кафедри російської мови, зарубіжної літератури та методики їх викладання Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка.
- Ткачова Карина Романівна** – студентка Донецького національного медичного університету.
- Трохимчук Ірина Михайлівна** – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри біології, здоров'я людини та фізичної терапії Рівненського державного гуманітарного університету.
- Федоренко І.Є.** – Харківський національний автомобільно-дорожній університет.
- Фіалко Наталія Анатоліївна** – кандидат філософських наук, старший викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін НУФВС України.
- Химинець Марина Василівна** – студентка II курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти навчально-наукового інституту фізичної культури і здоров'я Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
- Червона Леся Миколаївна** – кандидат філософських наук, старший науковий співробітник Інституту вищої освіти НАПН України, Провідний науковий співробітник відділу лідерства та інституційного розвитку вищої освіти.
- Чех Святослава Юріївна** – студентка Донецького національного університету імені Василя Стуса.
- Чижевська Юліана Анатоліївна** – магістр кафедри біотехнології ДВНЗ «Український державний хіміко-технологічний університет».
- Шевченко Володимир Євгенович** – кандидат психологічних наук, доцент кафедри психології Київського національного торговельно-економічного університету.
- Шликова Тетяна Вадимівна** – студентка Національної металургійної академії України.
- Якимець Іванна Іванівна** – студентка II курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти навчально-наукового інституту фізичної культури і здоров'я Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
- Якимчук Анастасія Олександрівна** – студентка ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет».

Наталія Бандрівська (Дрогобич, Україна)	
КОНТРОЛЬ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	148
Павло Карась (Кам'янець-Подільський, Україна)	
МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	151
Юлія Костів (Кам'янець-Подільський, Україна)	
МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ	152
Оксана Лемак, Оксана Кафлик (Дрогобич, Україна)	
СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА. «СТАНІСЛАВІВСЬКИЙ ФЕНОМЕН» (Ю. АНДРУХОВИЧ, Т. ПРОХАСЬКО)	153
Юлія Патлатюк (Ізмаїл, Україна)	
КОЛІР ТА ПСИХОЛОГІЧНІ ФАКТОРИ ЙОГО ВПЛИВУ НА ЛЮДИНУ	156
Оксана Старик (Кам'янець-Подільський, Україна)	
РОЗВИТОК РИТОРИКИ ЯК НЕОБХІДНА СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФІЛОЛОГА...	157
Светлана Телетова (Сумы, Украина)	
ЛИМИТАТИВНЫЕ КОМПОНЕНТЫ СО ЗНАЧЕНИЕМ КРИТЕРИЯ СРАВНЕНИЯ ИЛИ АСПЕКТА ОЦЕНКИ.....	159
СЕКЦІЯ: ФІЛОСОФІЯ	
Наталія Фіалко (Київ, Україна)	
ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ГУМАНІЗАЦІЇ ОСВІТИ І СУСПІЛЬСТВА	162
ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ / СВЕДЕННЯ ОБ АВТОРАХ	164
НАСТУПНІ КОНФЕРЕНЦІЇ / СЛЕДУЮЩИЕ КОНФЕРЕНЦИИ	
Информация для участников из зарубежных стран	167
Інформація для учасників з України	170

Українською, польською, російською, англійською, французькою, білоруською, грузинською, вірменською, азербайджанською, казахською, узбецькою, таджицькою, киргизькою, молдавською, туркменською мовами

Матеріали XXX Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції **«Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки в країнах Європи та Азії»** // Збірник наукових праць. – Переяслав, 2020 р. – 176 с.

Материалы XXX Международной научно-практической интернет-конференции **«Проблемы и перспективы развития современной науки в странах Европы и Азии»** // Сборник научных трудов. – Переяслав, 2020 г. – 176 с.

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

В.П. Коцур,

доктор історичних наук, професор, дійсний член НАПН України,
ректор Університету Григорія Сковороди в Переяславі.

Упорядники: Ю.В. Бобровнік, А.М. Вовкодав

Верстка та дизайн: Ю.В. Бобровнік, А.М. Вовкодав

Проведення XXX Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції **«Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки в країнах Європи та Азії»** та видання збірника наукових матеріалів стало можливим завдяки організаційній підтримці **молодіжної громадської організації «Незалежна асоціація молоді»**

Відповідальність за достовірність матеріалів несуть автори публікацій.

Матеріали конференції розміщені на сайті МГО «Незалежна асоціація молоді»
за адресою <http://conferences.neasmo.org.ua>

Адреса оргкомітету конференції:

08401, Київська обл. м. Переяслав, вул. Сухомлинського, 32, кім. 108.